

❶ DISPOSEM-NOS A ESCOLTAR

Creem un ambient apropiat per «escoltar» i «escoltar-nos».

PREGUEM

Us desitjo que rebeu ben abundoses la gràcia i la pau per mitjà del coneixement de Déu i de Jesús, nostre Senyor.

DIUMENGE 12 DURANT L'ANY/B (Mc 4,35-41)

Un dia, cap al tard, Jesús diu als deixebles: «Passem a l'altra riba.» Deixaren, doncs, la gent, i se l'endugueren en la mateixa barca on es trobava. Vora d'ells seguien també altres barques. Mentrestant s'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint. Jesús era a popa, dormint amb el cap reclinat en un coixí. Ells el criden i li diuen: «Mestre, no veieu que ens enfonsem?» Jesús es desvetllà, renyà el vent i digué a l'aigua: «Calla i estigues quieta.» El vent amainà i seguí una gran bonança. Després els digué: «Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?» Ells, plens de gran respecte, es preguntaven l'un a l'altre: «Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?»

La vida no és un creuer de luxe sinó una navegació a mar oberta. Déu parla des de totes les situacions humanes. També és enmig del temporal de la barca personal i eclesial que posa al descobert la petitesa i alhora la impressionant grandesa humana capaç de superar amb la fe el cansament i el mareig de qualsevol adversitat.

Mestre, tant se us en dona que ens enfonsem? Quantes vegades hem fet nostra aquesta expressió, però en qui confiar? En el vent? en la mar? en la pròpia barca? Diguem-ho amb altres paraules: la salut, els diners, el poder ... La qüestió fonamental no són les dificultats o tempestes que són un component habitual del nostre navegar per aquest món, sinó quina és la meua reacció. El fonament de la nostra fe no ha de ser la seguretat que Déu ens les evitarà sinó la confiança que sempre em donarà forces per superar-les perquè Jesús és enmig de la nostra mar embravida i tempesta interior -encara que sembli que dormi- per retornar-nos la pau, la serenor; per això, ens empeny a que passem a l'altra riba, ens convida a tenir més fe en Ell: *Encara no teniu fe?* En definitiva arribar a ser resposta vivencial i testimonial de la pregunta: *Qui és aquest?*

② UNA PROPOSTA ARTÍSTICA

LA TEMPESTAT CALMADA DE REMBRADT (1633)

<https://www.artbible.info/art/verses/1216.html>

ESCOLTA: «LA TEMPESTA» de Txaikovsky

<https://www.youtube.com/watch?v=CeOtYL6nxY0>

Es poden distingir dues parts en el quadre, veiem els deixebles dividits. A l'esquerra, cinc deixebles, que malgrat estar en el cantó lluminós lluiten contra la tempesta agafant-se al pal major, la vela, les cordes malgrat saben que no són segures i es trencaran, com ja es veu una que voleia. A la dreta: Els altres set deixebles malgrat estar en la foscor es mostren més confiats i tranquils perquè són al voltant de Jesús, potser, per això, un manté ferm el timó (Pere?). Jesús mateix es distingeix de tots pel seu rostre serè i lluminós, Ell és a la popa, on hi dos elements importants de la barca: el timó i l'àncora. Hi ha un personatge en el quadre que és el mateix pintor que s'autoretrata més al costat de Jesús però encara agafant-se a una corda i mirant a l'espectador del quadre per preguntar-nos: En quin costat estàs?

3 ANEM AL COR DEL TEXT

*Tant si treballes aquesta fitxa en GRUP com si ho fas INDIVIDUALMENT: Pensa i escriu aquí alguna idea significativa del text de l'evangeli que et cridi l'atenció.

*A partir de la lectura i de la imatge em plantejo:

* Quines són les meves cordes de seguretat?

* Tinc confiança en Jesús... però no me'n fio del tot?

4 MIREM LA VIDA

A qui coneixes que visqui el cor d'aquest text?

Apunta què aprens d'ell/a. Prega per aquesta persona.

Expressa en una frase la teva fe i la de l'Església.

Tenint en compte l'objectiu diocesà:

PER CRÉIXER MÉS,
fins a la talla pròpia de la plenitud del Crist
a partir de la lectura

*Demano créixer en la fe

*Demano ser un testimoni vivencial de qui és Jesús

PREGUEM amb el Salm 69:

Jo et prego, Senyor, en aquesta hora propícia, respon, Déu meu, pel teu amor, tu que em salves perquè ets fidel. Que no se m'emportin els remolins, que no m'engoleixin les aigües profundes i no tanquin, com un pou, la seva boca. Respon-me, Senyor, que el teu amor vessa bondat.

SI VOLEU COMPARTIR LES VOSTRES REFLEXIONS...

animaciobiblica@bisbatsantfeliu.cat